

J. J. Christensen: Det er blot det næstsidste Punkt i § 3, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa; hvilket Punkt endnu ikke er omtalt. Det hedder der, at de Medlemmer af Communalbestyrelsen, som maatte være interesserede i Sagen, ikke kunne heeltage i dens Behandling og Paafjendelse. Dette er naturligtvis i og for sig ganske berettiget, men man kunde jo tænke sig den Mulighed, at saa at sige alle Communalbestyrelsens Medlemmer vare interesserede i Sagen, og hvem skulde saa give denne Paafjendelse? Der kunde endvidere indtræffe, det Tilfælde, at kun et eller to Medlemmer af Communalbestyrelsen vare uinteresserede i Sagen, men Meningen kan da ikke være, at disse to Medlemmer alene skulle afgive denne Paafjendelse. Jeg troer derfor, at det er rigtigt i Loven at faae bestemt, paa hvilken Maade et saadant Mindretal af Sogneforstanderskabets Medlemmer skal suppleres; thi det kan vistnok ikke være paatænkt, at Afgjørelsen skulde lægges i et saa ubetydeligt Mindretals Haand.

Rampmann: Man har frygtet for, at Sagen i det Hele taget ikke vilde kunne gennemføres i denne Session; hvis man gjør Forsøg paa at udvide dette Lovudkast til andre Veie end dem, som det nu omhandler; men jeg troer, at denne Frygt er ugrundet. Naar jeg har tilladt mig at antyde, hvorledes Lovudkastet kunde forandres, saaledes at det kom til at omhandle andre Veie, som man ogsaa maatte finde det vigtigt at tage Bestemmelse om, har jeg naturligtvis tænkt paa; hvorledes en saadan Bestemmelse kunde tages, og jeg antager ikke, at en saadan Endring i Udcastet vil være forbunden ved nogen særlig Banfælsighed; eller at det kan tænkes muligt; at Sagen i det Hele taget derved bliver standset. Jeg troer derfor, at hvis man virkelig erkjender, at der føles et Savn ogsaa med Hensyn til andre Veie end netop det Slags, som Lovudkastet omhandler, skal man benytte denne Leilighed til at faae dette Savn afhjulpet.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke tiltræde denne sidste Ytring, thi derved vilde Lovforslagets Character blive aldeles forandret.

Her er kun Tale om private Veie; som ikkun de, der have Benyttelse af dem, kunne forpligtes til at vedligeholde; men gaae vi over til andre Veie; som skulle staae under offentlig Tilsyn, komme vi til at give et Supplement til Forordningen af 1841. Det er imidlertid aldeles ikke Hensigten med dette Lovudkast, der holder sig paa et aldeles privat Gebeet, hvor der ikke bliver Spørgsmaal om de under offentlig Tilsyn liggende Veie. Hvorledes der skal forholdes med disse, derom maa der gives aldeles forskellige Regler, som slet ikke staae i Forbindelse med det, hvorom der er Spørgsmaal i dette Lovudkast.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds har Ordet.

S. Pedersen: Efter den Udtalelse, vi nu have hørt af den høitærede Minister, skal jeg frasæde Ordet.

Da Ingen videre begjærede at høre sig, fattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 85 Stemmer.

Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

S. Pedersen: Som jeg allerede har hirtet, er det mig ikke muligt at indsee, hvad Resultat der skal komme ud af et Udvalgs Forhandlinger i denne Sag, forsaavidt man har det oprigtige Ønske at ville have den tildebragt i denne Session. Jeg troer ikke, at de nye Punkter, som ere bragte ind under Discussionen, ere af den Natur — idetmindste gjælder det om flere af dem —; at man kan løbe over dem i en Haandevending, eller at man hurtigt kan faae Samstemning for dem her og i det andet Thing. Forsaavidt man vil stride til at hænge en saadan Servitut paa Loven, som blev antydet af den ærede Rigsbogsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Rampmann), saaledes at den skulde være et Supplement til den bestaaende Veilovgivning, vil dette fremkalde en heel Mængde andre